Çiçeklisi – Onu bırakmakla iyi etmedin galiba, günden güne düşüyor!

Oyun Aceminindir..

Söze başlayabilme fırsatını bulan talihli:

— Senin şu donunun düğmesiyle yakaladığın balıkların hikâyesi bana birşeyi hatırlattı, diyerek anlatır.

Sakın kanmayın, mutlak anlatacağı hikâye bambaşka birşeydir.

— Ben de der, bir keresinde acaip birşeye şahit olmuştum. Anlatacağım hâdise bir gün Şile-de oldu. Dokuz on kişi balığa çıkmıştık. O gün Karadeniz sütlimandı. Aramızda üç dört kadın da vardı. Bunlardan biri bizim baldızdı. Afyonkarahisar'dan gelmişti. Ömründe ilk defadır ki bir balık avına çıkıyordu. Daha doğrusu o gün ömründe ilk defa kayığa biniyordu. O güne kadar belki denizi bile yakından görmemişti.

Biraz tecrübeli olanların, bundan sonrasını gayet kolaylıkla tahmin edeceğini zannediyorum. Afyonkarahisar'ı bilirsiniz. Dört tarafı da kara ile çevrili bir ilimizdir. Eğer balıklar da bu hikâ-

yeyi bilselerdi; böyle dört tarafı karayla çevrili bir yerden gelen bir hanımın üstlerinde dolaştığını duyunca saklanacak köşe ararlardı.

— Ne diyordum? Bu kızcağız, ille de balığa çıkacağım, diye tutturmuştu. Biz de ona uyduk, oradan buradan mesinaları birbirine ekliyerek, tek iğneli, derme çatma bir olta yapıp eline verdik. Vallahi hilâfım varsa iki gözüm

kör olsun... Kız oltayı suya değdirir değdirmez, dev gibi bir balık yakaladı. O gün bilmem yirmi beş mi, otuz beş mi ne, böyle dev gibi balıklar yakaladı... Geçmiş gün hatırlıyamıyacağım. Bizse daha hiçbir şey tutamamıştık. İşin asıl komik tarafı, kızın balıkçılık hakkında en ufak bir bilgiye bile sahip olmamasıydı.

Dönünce hemen yeni bir olta bulduk. O gece sabaha kadar balıkçılık dersleri verdik. Ertesi sabah büyük ümitlerle tekrar denize açıldık. Fakat kızcağız bu sefer bir tek balık bile tutmağa muvaffak olamadı.

Ben bu hikâyeyi pek çok dinledim. Kızların ille Afyonkarahisar'dan gelmiş olmaları şart değildir. Galiba bir tanesi Erzurumdandı. Biri Çölemerik'ten, biri de Gobi Çölünden gelmişti.

Uzun sözün kısası. Eğer çok bol balık yakalamak istiyorsanız; Büyük Sahra'dan, Suriye'den veya herhangi bir denizi olmayan memleketten gelmiş bir bayan seçersiniz. Sonra sizin ve onun düğmelerinden birkaçını koparak oltalarınıza takarsınız. Hattâ hepsini koparırsınız. Eğer o zaman balık tutmak aklınıza gelirse, bayanın oltasına kendinizi balık diye takmanızı tavsiye ederim.

★

BU DA BAŞKA BİR HİKÂYE:

Balıkçı hikâyeleri yalnız yakalamak hususunda değildir. Balık yakalanıp, eve getirildikten sonra, soyulup temizlenirken de anlatılan bir takım hikâyeler mevcuttur. Bunların en meşhuru da, benim çok dinlediğim şu hikâyedir:

Balıkçılar sabahleyin birkaç balık tutmuşlardı. Onu öğle yemeğinde yiyeceklerdir. Sandallarındaki mangalda pişirmek üzeredirler. Bu şekilde pişirilen balıkların lezzeti hakkında, birin-

ci sınıf lokantalarda pişirilenlerden çok daha lezzetli oldukları hakkında, bir kanaat vardır.

Bir de balığın içini temizlemek hususunda, herkes birbiriyle âdeta mücadele ederler. Halbuki evlerinde, böyle bir işe ellerini sürmeğe tenezzül etmezler.

İKİ SERSERİ:

Biraz sonra, balığı temizleyenlerden biri, elindeki acaip birşeyi göstererek:

— İşte, der, gördünüz mü? Bir geyik kulağı. Bakın balığın karnında buldum. Galiba geyik su içmeğe gelince, kırıp koparmış- önce davranabileni, şu hikâyeyi anlatmağa başlar:

— Vallahi balıkların içinden bazan öyle şeyler çıkar ki, insan apışıp kalır. Bir gün, birkaç arkadaşla iri bir balık yakalamıştık. Şöyle böyle on, on iki kilo kadar. Sahile kadar güçlükle çıkardık. Fakat balıkta acaip bir sertlik vardı. Sallanınca içi çın çın ötüyordu. Nihayet eve kadar götürmeden açmağa karar verdik. Ben bıçağımı çıkarıp karnını yardım. İnanmazsınız, karnından kosko bir konserve kutusu çıktı. Yalnız o olsa neyse; bir pirinç toka, ufak bir havan eli, boş bir kolonya şişesi, eski ufak bir tenis ayakkabısı teki ve yüz yetmiş üç kuruş bozuk para çıktı.

Önzözde, daha önce de söylediğim gibi; bu hikâyeler yaz mevsiminde, balık avlarken anlatılır. Ama balık meraklılarının hemen hepsi bilirler ki, bu hikâyeleri anlatmak için en münasip zaman kışın soba başıdır. Sobanın karşısındaki koltuklarınıza gömülmüş, elinizde konyak kadehleriniz, anlatıp durun. Ne iddialarınızın doğruluğunu tahkik etmek, ne de uzunluk ve ağırlıklarına dair, sizi üzecek sorular sormak, kimsenin aklına gelmez.

İşte bu zamanlardır ki, balıkları geliştirip güzelleştirir. Balıkçılık sanatı; meşhur cazibesini işte bu hikâyelere barçludur.

Anlatan: Mete ŞAR

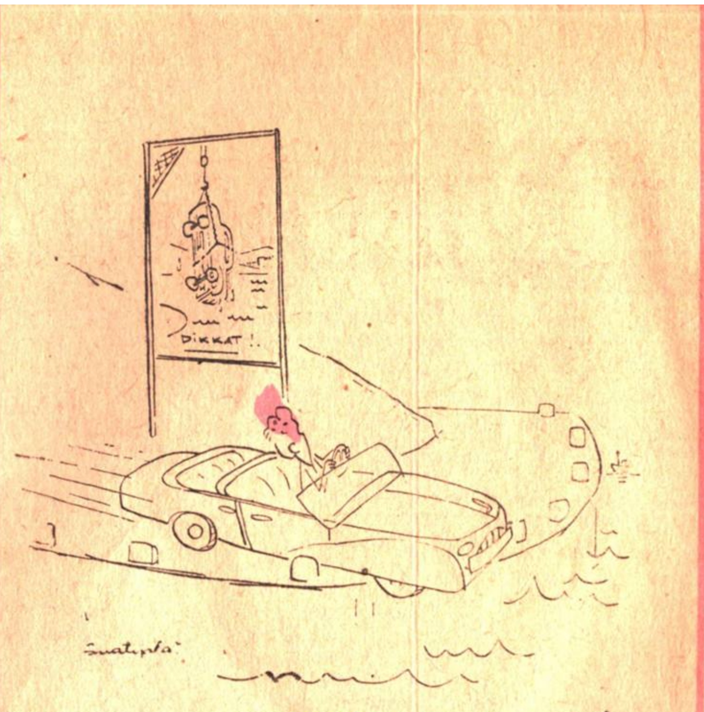

YAZISIZ

(Suat Yalaz)

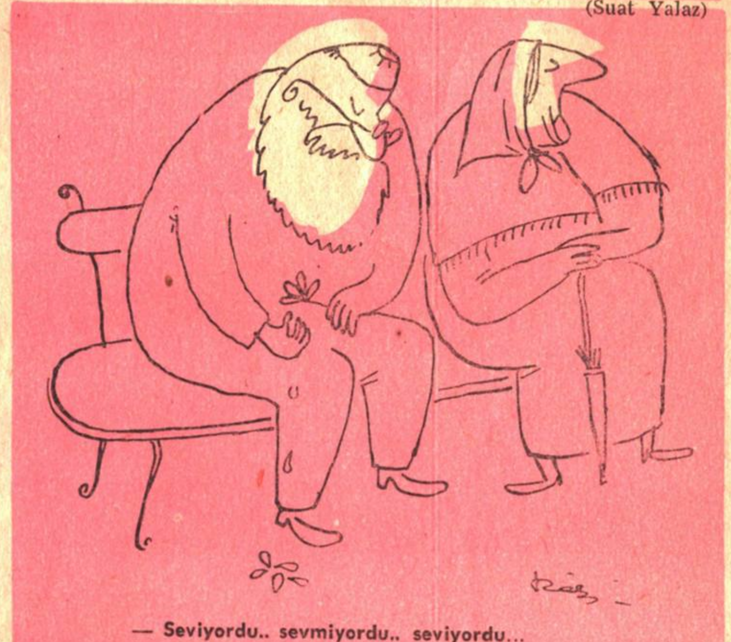

— Seviyordu.. sevmiyordu.. seviyordu...

(Nurettin Atalay)

Haftanın Karikatürü

Çizen: **FERRUH DOĞAN**

(Eflâtun Nuri Erkoç)

Bunu Duydunuz mu?

Vodresa'da, bir adamın evine bir gün bir arkadaşı misafir geliyor. Misafir önce, üç günlüğüne geldiği halde, bir hafta kalıyor. Ev sahibi sesini çıkartmıyor. Çıkartmıyor ama yüzsüz misafir bir haftayı geçirdiği halde, çıkıp gitmiyor. İki hafta, derken bir ay, iki ay, altı ay, bir sene, iki sene, yani kısacası artık oraya yerleşiyor.

On sene sonra ev sahibi ölüyor. Misafir bunun üzerine evi kilitliyor ve evin üstüne şu yazıyı asıyor: «Bir arkadaşıma misafirliğe gidiyorum... Ne zaman döneceğim belli olmaz.»

KULEDEKİ KADIN

Rewildox'taki meşhur kulede bir kadın oturmaktadır. Bu kadın hem kulenin bekçiliğini yapmakta hem de etrafı temizlemektedir. Adı Madam Anna olan bu kadın 18 senedir kuleden başka bir yere adımını atmamıştır. Çünkü kule denizin ortasındadır.

Markiz De la Femme'dan

★

BALİNANIN OĞLU

Atlas Okyanusunda balina avına çıkan balina avcıları, bir gün bir balina yakalamışlardı. Balinanın karnından 20 yaşlarında, yakışıklı bir delikanlı çıktı. Buna çok şaşıran balıkçılar delikanlıya balinanın karnında nasıl yaşadığını sordular. Genç gülerek şunları anlattı:

— Ben 5 yaşındayken bir deniz kazasında balina beni yuttu. Bu yaşa kadar orada büyüdüm, dedi.

Bunun üzerine balıkçılar:

— Peki ama üstün başın gayet düzgün, orada elbiseyi nasıl buldun? ne yedin?

Sualine, genç şöyle cevap verdi:

— O meseleyi merak etmenize şaştım. Çünkü bir balinanın karnında terzi, bakkal, manav, gibi esnaf bulunur. Yalnız sinema yoktur, dedi. Maamafih biz orada arkadaşlarla kendi aramızda piyesler oynardık.

İdrardan karakter tahlili

Ürolog: Suavi

Bayan Zeliha Küfe: Herşeyden önce çok hassasınız. Size birşey söylendiği zaman ne olursa olsun dinlemeyin. Arkadaşlarınız arasındaki topluluklarda can sıkıcı olmadan yaşayan biri vardır herhalde. Cumartesi günleri yeşil giyen bir kız olmanız ihtimali var. Sinemaya gidenleri ayıplamanız muhtemel. Omuzunuzdaki ben sizi biraz daha yavaşlatabilir. Etrafınızda size hayran olanlar varken siz ne gibi bir yerde durursunuz? M harfine temayülünüz A dan başlayabilir. İstikbalde herhangi bir adamla yuva kurmak için 500 liranız var mı? Hayatta yalnızsanız bana ne? Krem kullanan bir tek kadın olmanız icabederse kullanın Meselâ.

★

Bayan Mübeccel Şenol: Denemelerinizin muvaffakiyetle neticelenmesini beklemeyin. Sizi aldatabilir. Saçlarınız altı aylık olunca üç aylıkları almamanızı hoş görebilirim. Bakışlarınız hülyalı. Bu gözler size sarışın bir erkek (yeleksiz) çıkabilir. Belki birçok hayal kırıklığına uğradınız. Son uğradığınız iskele hangisi? Okadar güzelsiniz ki şimdilik daha fazla güzel olmanıza imkân yok. Aileniz sizi düşünmüyorsa ne yapayım. Belki üzüleceksi-

niz ama üzülmeyin. Herşeyden evvel aşkımızı düşünün. Sizi seviyorum, beni affedin. Ah nekadar bedbahtım. Yarın gel, seni bekliyorum.

★

Bay Arif Balıklama: Resimde bile azim ifade eden bakışlarınız azimli bir insanın bakışlarına benzemiyor. Sol kulağınızın bir araba kazasında arızaya uğraması üzerine niye bir kulak mütehassısına gitmediğinize şükredin. Hayatta muvaffak olmanız için hiç sebep yok. Daima mücadeleci bir ruha sahip olduğunuz için gömleğiniz çabuk eskiyebilir. 36 numara kol düğmesi takarsanız mesele kalmaz. Renkleri seçerken koyudan açığa doğru gitmeyin boğulursunuz.

Kadınlara fazla ehemmiyet verirken ihtiyat bırakmanız lâzımdır. Amcanızın kızı var mı? Çünkü ben de onu size lâyık görmedim. Perşembe gününü uğurlu sayarsanız bu da aleyhinize olmaz. Ne kadar konuşursanız okadar konuşun. Mesele sizin kendinizi değil, kendinizin sizi tahlil

etmesiyle aydınlanacak. Kapıcının odasındaki paket sizindir. İyi günler.

YAZISIZ

(Yalçın Çetin)

Mektup Örnekleri

NECLA AYRIK'TAN ARKADAŞI NERMİN'E.

Nerminciğim.

Ayrıldık. Oh ne kadar zor bir şekilde ayrılan bendim. Bana (-artık senin Necati diye bir sevgilin yok) dedi. O dakikada Nerminciğim muhallebici başıma yıkıldı. Herkez kendini dışarı atarken ben bir garsonun altında kaldım. Fakat garson çok nazik bir lâfla: (Bayan hıyar gibi burda duracağına hesabı ver dedi) işte Nermin Erkek denilen o zalimler geliyor filmini görme ne güzeldi. Mahallebicide çorabım kaçtığı için eve kendimi zor attım ve annemin ayaklarına atılarak (Anne anne) dedim, annemde (anneanende yattı Necla) dedi. Ben de artık yatmanın beni biraz olsun teselli edebileceğine exotik olarak inandım. Ah kardeşim. Rüyamda Necati hep Necatiyi gördüm. Bana yalvarıyor ısrar ediyordu tabii olmaz dedim. Halbuki olmaz olur mu? Bir bilsen bu geceki halini o zaman gülerdin.

Nermincim belki Necatiyi ben unutamam ama o beni unutur. Bütün kalbimin teselli kaynağı Ahmet olacak. Evet bu arada Ahmedin teklifine cevap vermesem bile ne kıymeti var. Necati (-Ahmedi görürsem ona Neclayı sana yaratmıyacağım) diyecekmiş. Yani Necati Allah değil ya. Değil mi Nermin?

Sevimli mektubumu kesmeden önce makası annemden istedim. Artık benim için hayat çok boş. Belki boş ver diyeceksin ama, ben tertirdiyot içmeye karar verdim. Kardeşim Kemal'i eczaneye gönderdim. Bana artık hayat haram. Allaha ısmarladık adiyo şekerim nermin.

Bedbaht Arkadaşın
Necla.

YAZISIZ (Yalçın Çetin)

NEMRUT'tan Nasihatler

İzmir'den Metin Özge:

— Malî ve ticarî işlerden çakar mısın Nemrut Amca? Bu bedelsiz ithalât meselesinin ortaya atılması ve az sonra kararın geri alınması neye yaradı kuzum?

— Bendeniz malî ve ticarî işlerden çaksaydım şu sırada Babıâlî'de ahret sualleriyle boğuşmakta olmazdım. Bedelsiz ithalât işine gelince, sualiniz yanlış. Neye değil, kime yaradığını sormak lâzım.

İstanbul'dan Şemsa Sayraçoğlu:

— Akıllı insanlar bildiğimiz Amerikalılar ne diye Türkiye basın mümessilliklerini Ahmet Emin Yalman'a vermişler?

— Vermişler mi, yoksa akıncı güzelimiz mi bu işe özenmiş, ayrı mesele. Lâkin son zamanlarda yardım miktarının arttırılmaması yüzünden çıkan münakaşada hazretin «İki tarafta da kabahat var» diye işi tatlıya bağlamak için bir hayli fazilet enerjisi sarfettiği muhakkak. Bunun sebebi de basit. Adnan Menderes hükümeti son derece haklı olarak milletin endüstrileşmesi için bir program çizmiş ve tatbikine girişmiş bulunuyor. Okyanus ardındaki müttefiklerimiz ise her nedense bu programa muhalefet ediyor, yani Türkiye'nin iktisadi bakımdan esas itibariyle bir köylü devlet kalmasını istiyorlar. Bu hususta Amerikan teziyle Ahmet Emin'in menfaatlerinin aynı oluşuna da hiç şaşmamak lâzım. Şehirli devlet içinde Ahmet Emin gibi gazeteciye yer bulunur mu?

EMİR KULLARI:

Avni Başman, D. P. li olduğu halde resmî ilân ve kâğıt tahsislerini hükûmetin tevziini, basının kontrolü şeklinde anladığını ifade ediyor ve kâğıt tevziatını Gazeteciler Cemiyetinin yapması tezini müdafaa ederken diyor ki:

«Gazeteciler Cemiyetinin bu mevzuda sarih bir fikir, kanaat ve tasavvur sahibi olması lâzımdır.»

İlâhi Avni Bey... Bilmez misin ki Gazeteciler Cemiyeti, başında bulunanların zoruyla, hükümetten başka fikir kanaat ve tasavvur sahibi olamaz.

Tevziatı ona bıraksanız bile, onlar gene, «Ne yapalım?» diye Ankara'ya soracaklardır.

Müfit DURU

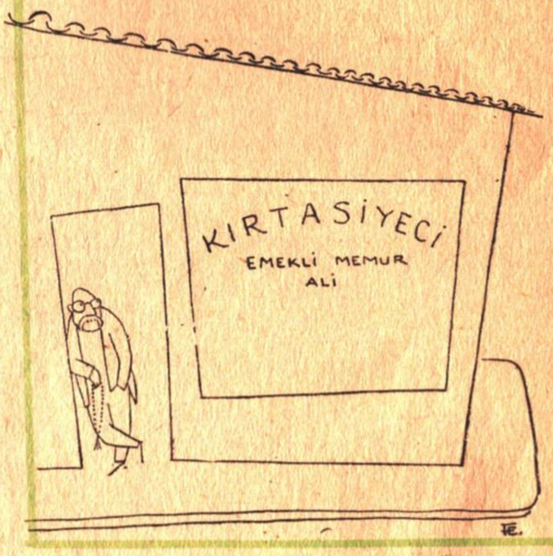

(Ferruh Doğan)

Bedbin bir insan mısınız?

Soran: Süavi SÜALP

1 — Gülerken ne gibi bir endişe sizi tenvir edebilir?

2 — Karanlık bir sokakta fener yanmıyorsa yolu nasıl bulursunuz?

3 — Hayatın acılarına karşı atlı yemekle mukabele etmek doğru mudur?

4 — Kaç kere üzüldünüz?

5 — Sizce bedbaht olanlar gripin almalı mıdır?

6 — Evdekilere kendinizi belli etmemek için hangi odada oturursunuz?

7 — Asık bir surat neye yarar?

8 — Ayrıca sizin suratınızı kimse çekmez.

9 — Ne dediniz?

10 — Öyle şey olmaz.

Bu sualler cevaplandırıldığı takdirde fena olmaz. Cevaplandırılmazsa fena olur okadar.

Muhalefet (Orhan Enez)

Bir gün Şair Haşmet, Paşakapısının kahve ocağında çene çalarken, içeriye Koca Ragıp Paşa girdi... Herkes sustu ve ayağa kalktı. Sadrazam mutadı üzere şaire takılarak:

— Haşmet, yine ne yalanlar atıyorsun?.

Deyince külhânî derhal:

— Velinimet, dedi, faziletlerinizden bahsediyordum...

★

Hicretin birinci asrı şöhretlerinden Mekkeli Mugayre, gözüne kestirdiği bir kızla evlenmek istedi. Bunu mahrem dostlarından birine açtı. Dost:

— O kızı bir adamın öptüğünü gördüm...

Dedi. Mugayre, evlenme fikrinden caydı. Fakat bir müddet sonra akıl danıştığı dostun o kızla evlendiğini işitince şaşa kaldı, hemen koştu:

— Yahu, bana falan zaman, o kızı bir adam öptü diyen sen değil misin?

Beriki güldü:

GEÇMİŞE GÜLELİM

HAZIRLAYAN: REŞAT EKREM KOÇU

— Evet ama, dedi, sen benden öpenin kim olduğunu sordun mu? Kızı öpen babası idi!..

★

Abbasî halifesi Me'mun: «İnsanlar üç çeşittir, derdi. Bir kısım gıdadır, her vakit, her yerde lâzımdır... Bir kısmı ilâç gibidir, fevkalâde hallerde işe yararlar, bir kısım insanlar da illet gibidir, bu adamlardan her zaman kaçmak, sakınmak lâzımdır...»

★

Bursa'da kaldırılmış olan eski Deveciler mezarlığında onyedinci asırdan kalma bir kabir taşında şöyle yazılı idi:

«Adım Süleyman idi... Rüzgâr emrime boyun eğerdi... Onu istesem hapseder, istersem âzâd ederdim...»

Yanındaki mezar taşında da şu kitabe vardı:

«Ben, şu yanımda yatan ve bütün ömrü bir demirci dükkânında körük çekmekle geçen demirci Süleyman'ın oğlu Mehmed'im...»

★

Hazreti Ali'nin zamanında yaşamış Arap şairlerinden Âmir İbni Hattan gayet çirkindi ve melekler kadar güzel bir karısı vardı. Kadın bir gün kocasının yüzüne baktı ve yüreğinden koparak:

— Elhamdülillâh... dedi.

Âmir:

— Niçin hamdettin?

Diye sorunca güzel olduğu kadar zeki kadın:

— İkimiz de cennetliğiz de ondan, dedi, sen, benim gibi güzel bir karın olduğu için her an şükredersin... Ben de senin gibi çirkin bir kocaya sabır ve tahammül gösteririm... Dinimiz şükredenlere ve sabredenlere cennet vadetmez mi?...

★

Bir gün İmamıazam Ebûhanifi'ye bir adam geldi:

— Yâ İmam, karımla kavga ettik... Kadın haksız olduğu için

küstüm. «Hatanı anlayıp bana söylemedikçe seninle konuşursam boş ol...» diye yemin verdim. O da: «Asıl kabahatlı sensin... Ben de sen söz söylemedikçe seninle konuşursam kendime ait bütün eşyamı fakirlere dağıtacağıma yemin ediyorum...» dedi. Şimdi bizim halimiz ne olacak?...

Diye sordu.

Ebûhanife:

— Var git karınla konuş, ikiniz için de bir şey lâzım gelmez.

Dedi. Adamcağız sevinçle çıktı ama içi tatmin edilmemişti. Yeminler ne olacaktı? Derin ulemadan Süfyan'a gitti ve İmamın hükmünü anlattı. Süfyan köpürdü ve hemen Ebûhanife'ye koştu:

— Yâ İmam... Hükmünde gaflet var... Ortada erkekle kadının yeminleri ne olacak?

Dedi, Ebûhanife güldü:

— Gaflet bende değil, sende, dedi. Adam yemini etmiş, sonra da kocasına hitap ile karısı yemin etmiş değil mi? Kadının bu hitabı ile erkeğin yemini o anda sakıt oldu demektir. Şimdi evine gider, karısına hitap eder. Kadının yemini de ortadan kalkar ve birşey yapmak ta lâzım gelmez.

KILAVUZ

Anlatan: ORHAN BORAN

Meşhur kovboy Roy Rogers, yaylı koltağına oturmuş bir şarkıyı kesik kesik mırıldanıyordu. ufukta bir toz bulutu göründü. Koşmaktan her tarafı köpük içinde kalmış bir at üstünde yüzü gözü yanık bir kovboy Roy'un önünde durdu. At bayıldı. Yanık kovboy Roy Rogers'ın ayaklarına kapandı:

— Çiftliğim yanıyor Roy!. Bizi kurtar, diye inledi.

Rogers istifini bozmadan:

— Pekâlâ, şimdi yangını söndürürüm.

Yavaş yavaş ayağa kalktı:

— Atımı eyerleyip, geliyorum, dedi.

O sırada ufukta gene bir toz bulutu göründü. Bulut büyüdü büyüdü. Attan kendini aşağıya atan ihtiyar bir kovboy Roy'un önünde dize gelerek:

— Tarlamı sular bastı Roy! Mahvolduk! Bizi kurtar, diye hıçkırdı.

Meşhur kovboy onun da sözünü kesti:

— Pekâlâ, şimdi suları durdururum. Bir dakika, atımı eyerliyorum, edi.

Derken, nerden çıktığı belli olmayan başka bir kovboy Roy'un paçalarına sarıldı. Ağlayarak:

— Bizleri kurtar Roy! Bütün hayvanlarım çalındı.

Roy:

— Acele etme, sıraya geç. Merak etmeyin, hepinizi tekrar saadete kavuşturacağım. Atımı eyerliyorum...

Sözünü bitiremedi genç bir kovboy atı ile beraber Roy'un ayakları dibine serildiler. Boğuk bir sesle:

— Roy... Roy... Haydutlar... Çiftliğimi bastılar... Karım... Annem... Herşey bitti.

Roy, genç kovboyun başını okşadı, tok bir sesle:

— Hayır... Herşey bitmedi... Hayat sizler için yeni başlıyor. Şimdi işe başlıyorum... Senin yangını durduracağım... Senin tarlanı sulardan kurtaracağım.. Senin çalınan hayvanlarını bulacağım... Senin de çiftliğini haydutlardan kurtarıp daha uzun yıllar neşeli ve mesut bir hayat sürmenizi temin edeceğim. Fakat herşeyden evvel... (lâfın burasında meşhur kovboy Roy Rogers eyerlediği atının üzerinden gitarını aldı) ... evet herşeyden evvel sizlere son bestelediğim bir şarkıyı söyliyeceğim, dedi.

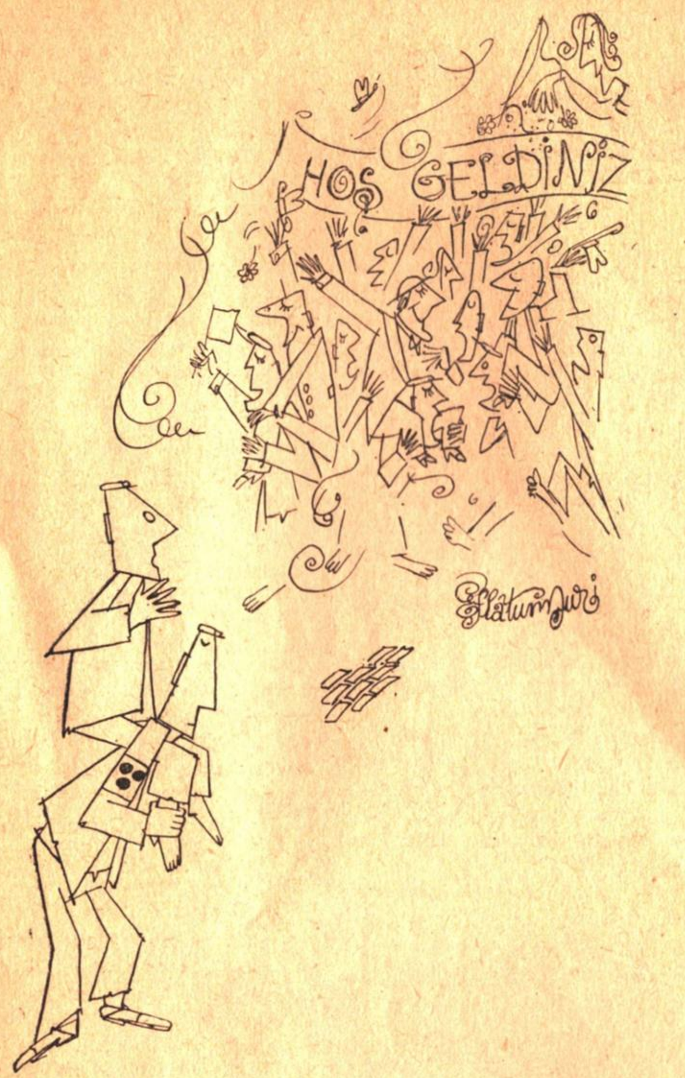

YAZISIZ

(Eflâtun Nuri Erkoç)

Seçme Sözler

Mesele çıkarmadan ceketi çıkarma.

Haydar

★

Bekliyorum günlerdir gelmiyorsun a güzel.

İşim vardı

★

Döverim ha!..

Tahir Baba

★

Aldırma boş ver bu eşkâli hayatı simidin tazesi makbuldür, para etmez bayatı.

Hasan Açma

★

120 kuruşa Silivri yoğurdu, Ahmedi teyzesi doğurdu.

Kireç kaymağı

★

İçine konur asit, istimali basit.

Gazoz

★

Gülü seven dikenine katlanır.

Çileci Fikret

★

Avara mu naaananana.

Rajkalar

★

Alâaddinin lâmbasını Selâhattin kullanmaz.

Kaminato

★

Kıskanıyorum, ellere bakma.

Bakmam

★

Çek deveci develeri resmi geçidi göremiyorum.

Zeynel

★

Her gecenin bir lâmbası vardır.

Cihan Işık

★

İstediğimin ne olduğunu bilsen hemen gelirsin.

Arkadaşın

★

Seni bekliyoruz Suzan.

O geceki adamlar

SOSYETE

ZİBİDİYE MEKTUPLAR...

Sana karşı pek mahcubum şekerim. İki haftadır sesimi çıkarmadım. Daha doğrusu mektup yazacak halde değildim. Ben de coştum, ben de bir yolculuğa çıkayım dedim. Her kes bir kolayını, yani bir akrabasını bulup frengistana giderken, ben önce yurt içi turizmi canlandırmak için ver elini tâaa Hatay'a kadar uzandım. Hatay'a kadar gitmemin asıl sebebi Naylon gömlek almak değil tabii, oradaki o müthiş, o muazzam mozaik müzeyi görmek. Aman Zibidiciğim, yolun Hatay'a düşerse sakın ihmal etme git gör bu müzeyi. Ben araba ile yaptım bu geziyi. Yolların güzelliğini, rahatlığını anlatamam sana. Haritaya filân lüzum yok, elinen koymuş gibi istediğin yeri buluyorsun. Yol kavşaklarındaki işaret levhaları sayesinde. Yalnız biz coştuk, Ürgüb'e de uğradık. Suat Hayriciğimin kulakları çınlasın, bayıldım Ürgüb'e. Sonra yine coştuk, gece devam edelim dedik yolumuza. İşte o zaman Hanyayı Konyayı anladık. Şoseye çıkıncaya kadar bir hayli döndük dolaştık. Oraya kadar şımartılmış olan bizler, ondan sonra pek güçlük çektik. Gecenin üçünde ancak güç belâ Ankara'yı bulabildik.

En çok sevdiğim yer Adana oldu şekerim. Seninle bir boy Adana'ya gidelim istersen. Bak Adana'da oturabilirim. Ama belki bana orasını sevdiren Emel Hanım oldu, o da başka. Genç bir mühendisin karısı olan Emel Aykon, Adana'nın entelektüel bayanlarının başında geliyor. Şıklığı ve zarafeti bir yana, konukseverliği de bir yana, insan karşısında okumuş bir kafa görünce nasıl seviniyor tahmin edemezsin.

Sen hiç lâhmımacun yedin mi? Yemedinse derhal bir dene. Adana'ya mı gideyim deme, İstanbul'da bir yerde, yanılmıyorsam Eminönü'nde bu Adana yemeğini yapan meşhur bir aşçı varmış. Ama üstüne şalgam suyu içmek şartiyle, yoksa kolay kolay eriyecek nesne değil bu yemek.

Adanalı bayanları pek göremedim. Erkeklerin hemen hepsi şişmanca. Ama şaşılacak birşey, hiçbirinin saçı dökülmemiş. Gür, simsiyah saçlı insanlar. Lâhmımacundan mıdır nedir, bir tek saçı dökülmüş erkeğe rastlamadım. Sinemaların hemen hepsinde yerli ya da Türkçe konuşan filmler geçiyor. İpekçilerin bir sinemasını aradım bulamadım. Şöyle rahat güzel bir sinemaları var mı bilmiyorum, herhalde vardır. Bütün şehirlerde Avare oynuyor. Bizim geçkin taze senelerdir dublâj yapar, ama Avare ile yaptığı sükseyi Rüzgâr Gibi Geçti'nin Scarleti ile dahi yapamamıştı. Var mı yok mu Avare... Herkesin ağzında bu film. Sahibi sempatik Toros Beyin ağzı kulaklarına varıyordur eminim. Şekerim bugünlük bukadar, sana bir dahaki mektubumda birazcık Ankara'dan anlatırım. Hoşça kal, yazmadığım için de kızma bana, bilirsin severim seni.

Fitne - Fücur

Hayvanat Bahçesi

Jules, evine giderken dostu Normand'ın evinin önünden geçiyordu. Dostu penceredeydi, onu içeri çağırdı. Oturdular. Normand'ın gayet güzel bir akvaryumu ve kırmızı balıkları vardı. Jules onları seyrederken, balıklara olan sevgisinden ve merakından bahsetti. Normand:

— İstersen sana dedi, şöyle ufaklarından bir iki tane seçip bir kavanoza koyayım. Eve gidince bir akvaryum alırsın. Hiç de can sıkıcı değildir.

Jules biraz düşündükten sonra, bu fikri kabul etti. Evinin kapısını çalarken, kavanoz ve balıkları kolunun altında tutuyordu.

Kapıyı açan karısının ilk lâfı:

— Nerede kaldın? oldu.

— Geçerken Normand'lara uğradım. Biraz konuştuk... Bak bana bunları verdi, demeğe kalmadı, kadın çığlığı bastı:

— Ne, dedi, eve balık mı getirdin? Bu uğursuz mahlûkları eve mi aldın? Hemen onları aldığın yere götürürsün.

Ve Jules tabildir ki balıkları geri götürmedi. Yalnız ertesi akşam eve döndüğünde, ortalarda salınarak gezinen sıpa iriliğinde korkunç bir köpek gördü. Jules-in köpek sevmediğini bilen karısı, onu inat için eve getirmişti.

Fakat Jules bir gece sonra eve bir papağan kafesiyle dönüyordu. Ama ertesi gün evde bulduğu bir çift yaban kedisini görmek onu şaşırtmamıştı. O buna iri bir panter yavrusu ile cevap verdi. Karısının ise sofaya bir fil yavrusu yerleştireceğini önceden tahmin etmişti.

Bir ay sonra, bitişik okullardan talebeler, tatkikat yapmak üzere evlerine geliyorlardı. Kuşlar bağırışıyor, vahşi hayvanlar biribirleri ile dalaşıyorlardı.

Bir akşam eve geldiğinde Jules, karısının mektup yazmakta olduğunu gördü:

— Ne o karıcığım, dedi. Afrika'dan bir aslan mı sipariş ediyorsun?

— Hayır anneme yazıyorum. Biraz göreceğim geldi de... Onu buraya çağırıyorum.

Jules'in gözleri birden büyüdü. Derhal içeri koşarak kendisinin ve karısının getirdiği bütün mahlûkları zincirleyerek hayvanat bahçesinin yolunu tuttu.

Karısı arkasından ellerini kavuşturmuş gülüyordu.

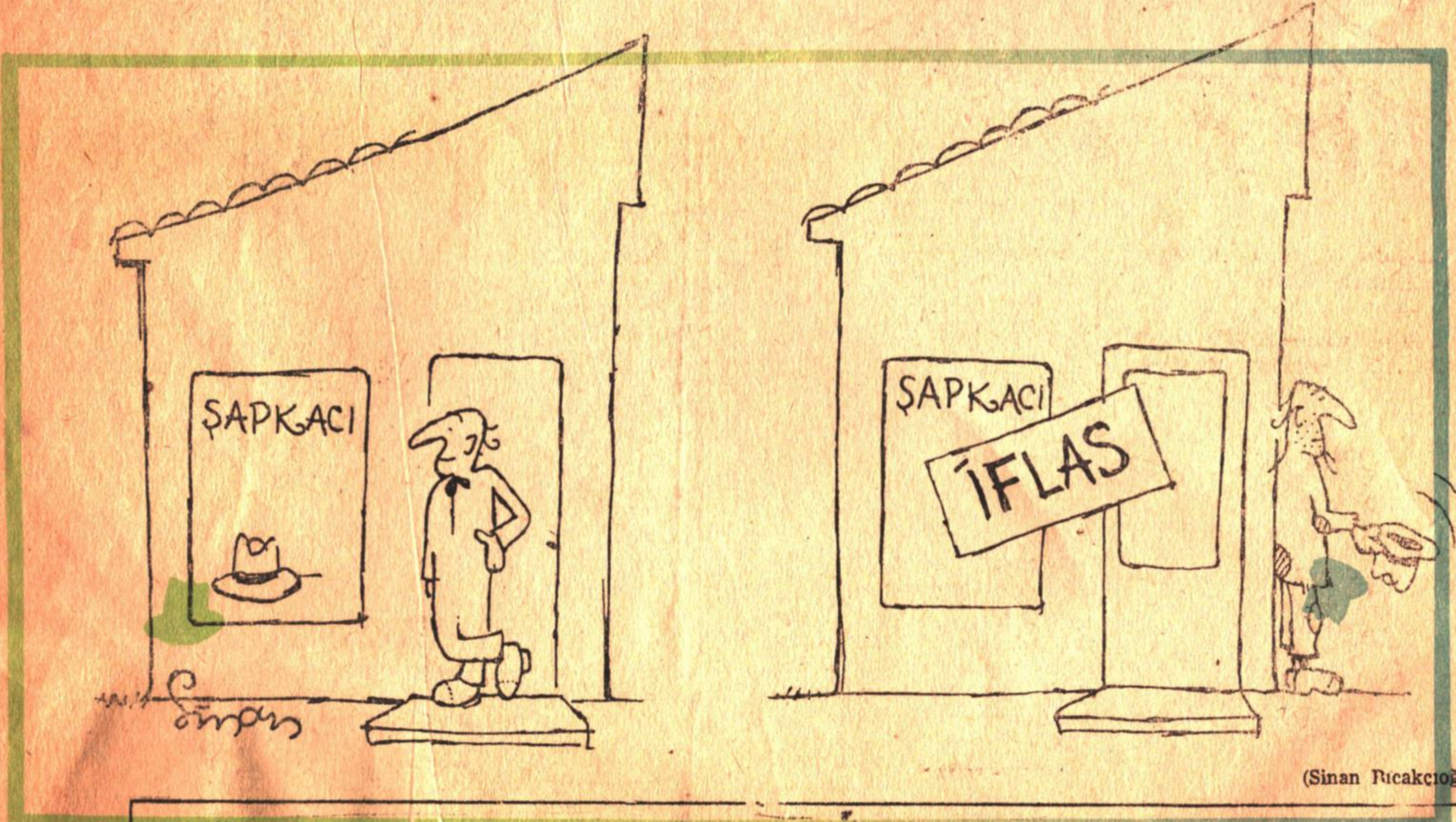

(Sinan Bıcakcıoğlu)

(Cloyd Lamb)

ÜÇ SİLAHŞÖRLER

TEF'İN ROMANI ★ BÜLENT ORAN

Portosla Aramis, düelloya değil de düğüne gidiyorlarmış gibi güle söyleye geldiler. Aramiş Dartanyan'ı göstererek:

— İşte benim kurban bu bey, dedi.

Portos:

— Şarabı fazla kaçırınca ya başkasının sevgilisine göz dikersin ya da düşmanına, dedi. Bu beyi öldürme şerefi sadece bana ait olacaktır.

Para, yemek ve şeref konularında en açıkgöz olan Atos:

— Ne yazık ki dostlarım, sizleri bu zevkten mahrum edeceğim, diye konuştu. Çünkü delikanlı ilk defa benim kılıcımla ölmeyi tercih ediyor.

Dartanyan:

— Memleketi aynı günde üç kıymetli silâhşörden mahrum bırakacağım için müteessirim, diye lâfa atıldı. Sıra meselesine gelince birinci M. Atostur.

Öbürleri de şaşırmıştılar. Birbirlerine bu düellonun sebepleri-

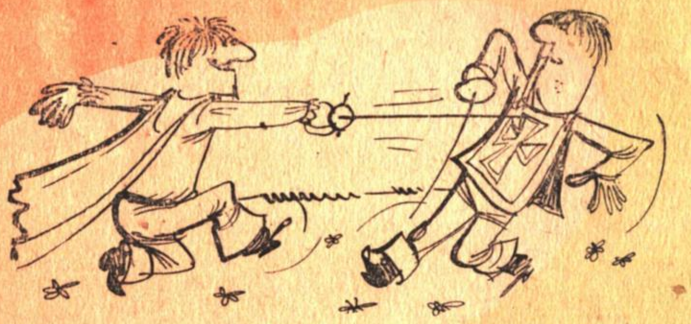

i sordular. Hiç biri esaslı bir sebep bulamadı.

Atos:

— Ben farkında değilim, cevabini verdi. Omzuma çarpmıştı.

Her omza çarpmada düelloya kalkılsa yer yüzünde insan kalmazdı.

Portos:

—Bizimki bir elbise meselesinden çıktı, dedi. Ehemmiyetsiz birşey.

Aramis ise sebebi büsbütün gizleyerek:

— Benimkinin sebebi ise, dedi, bir din münakaşası...

— Din münakaşası ha... Ama sen papaz olmamakla beraber pek yobaz değilsindir. Kitabı Mukaddes için kolay kolay kan dökmezsin.

Dartanyan zeki bir gülümsemeyle:

— Kitabı mukaddesten ziyade bir kadın meselesi, diye lâfa katıldı.

Foyasının çıkacağını anlayan Aramis kızararak:

— Bu bahsi kapayalım, dedi.

Öbürleri:

— Ne münasebet, diye itiraz ettiler. Sen anlat delikanlı, bakma ona... Kim bu kadın.

Dartanyan, Aramisi bu kadar korkutmayı yeter bularak:

— Meryem Ana efendim, diye sözü değiştirdi. Meryem Ana'nın doğum meselesinde şüpheye düştüğümü söyleyince beyin papazlık damarı kabardı.

Fazla gevezelikle vakit geçirmektense harekete geçmeye karar veren Atos:

— Gevezeliği bırakıp da oyuna başlasak artık dedi. Delikanlı duanı ettin mi. Etmedinse Aramisin nefesi kuvvetlidir. Merak etme ölünce bir okudu mu doğru cennettesin. Hadi çek bakalım şu belindeki oyuncağı.

Dartanyan alışkanlık dolayısiyle gene hantal, asma kabağı gibi bir kılıç satın almıştı. Onu meydana çıkarınca öbürleri güldüler.

Portos:

— Daha büyüğü yok muydu, diye sordu.

— Vardı ama bir kabadayının karnında kaldı.

Atos:

— Haydi, dedi.

— Kılıçlar çekildi. Kılıç hocaları tarafından, döğüşten ziyade gösteri için öğretilen bir takım estetik hareketli düellolara alışan silâhşör, delikanlının kuyruğu yanmış itler gibi oraya buraya saldırarak dövüşmesine şaşırmıştı. Anlaşılan kolay kolay tepeliyemiyecekti.

Aramis:

— Durun, diye bağırdı, Kardinalın adamları geliyor.

Hakikaten öyleydi. On kişilik bir gurup koku almış köpekler gibi onlara doğru ilerliyordu. Başkanları M. Jussac:

— Ne yapıyorsunuz, diye sordu. Gene kavga değil mi.

Dartanyan:

— Ne kavgası, dedi, görmüyor musunuz dans ediyoruz.

—Ay, adı neymiş bu dansın.

— Erkeklik dansı.

— Bu yaşa geldim ilk defa duyuyorum.

— Bilmiyorsanız öğretelim.

M. Jussac:

— Hapisteyken ziyaretinize gelir ders alırım, dedi. Şimdi buyrun da gidelim.

Portos:

— Bu nazikane davetinizi reddedeceğim için özür dileriz, dedi. M. de Trevil bizi davetlerde görmekten hoşlanmıyor.

Jussac:

— On kişilik bir davetiye gurubu M. de Trevil hoşlansada hoşlanmasa da sizleri kuzu kuzu götürür. Hadi çocuklar çevirin şunların etrafını.

(Devamı var)

TAŞ DEVRİNDE:

— Bu devirde okumak zor birader. (Mustafa Eremektar)

Bir efsanenin içyüzü :

LÜKRES'İN GÜNAHLARI

Tarihin en zehirli dişisinin romanı

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

muayyen zamanlardaki sancılara karşı

GRİPİN

GRİPİN baş, diş, adale, sinir ve soğuk algınlığından ileri gelen ağrıları keser

GRİPİN mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz. Derhal hazmolur ve tesirini gösterir.

4 SAAT ARA İLE
GÜNDE 3 ADET ALINABİLİR

4-36

İNGİLİZ GİZLİ İSTİHBARAT SERVİSİ NASIL ÇALIŞIR...

PLÂSTİK KAPAK İÇİNDE 1 lira

KENDİ DE BU TEŞKİLÂTTA SENELERCE ÇALIŞMIŞ OLAN ENTRİKA DAHİSİ PETER CHEYNEY'in

KARANLIKTA VURUŞANLAR

romanında okuyunuz

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

MAYK HAMMER'İN EN DELİCE MANEVRASI:

Düşmanlarıyla tanışmak için Nevyork sokaklarında sırtını kurşunlara hedef yaparak dolaşıyor.

SON ÇIĞLIK

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

Memleketin yeni okuma seferberliğinde öncü rolü oynayan Çağlayan Yayınevinin bu kalkınmayı hızlandırmak için verdiği

muazzam hediye:

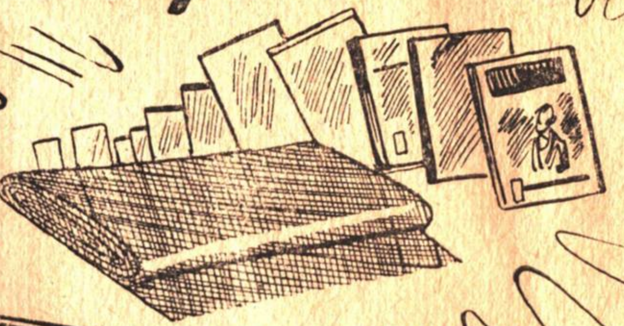

50 KİTAPLIK BİR ÇAĞLAYAN SERİSİ ALAN HER OKUYUCUYA

BİR ELBİSELİK KUMAŞ !

Basit bir hesap yapınız: verilecek olan 3 metrelik erkek veya 3.5 metrelik kadın kumaşlarının perakende satış fiatı 50 liradan fazladır. 50 adet Çağlayan kitabı da tam 50 liradır. Binaenaleyh, 50 liraya bir serî kitap ve bir elbiselik kumaş aldığınız zaman bunlardan biri veya öteki size bedavadan ucuza gelmiş olacaktır. DIKKAT Çağlayan Yayınevinin elindeki serilerin adedi mahdut olduğundan bu teklif ancak ilk müracaat edecek 5000 kişiye yapılmaktadır.

Böyle bir teklif yapma imkânını gösterdikleri büyük rağbetle kendisine bahşetmiş olan okuyucularına Çağlayan Yayınevi bu vesileyle minnetini arzeder.

Neşriyatta kalite işareti

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

Bir gün sizin evinizde de yangın çıkabilir.

ONUN İÇİN

Yangın Çıkmadan Evden çıkın.

SÖNDÜRÜR

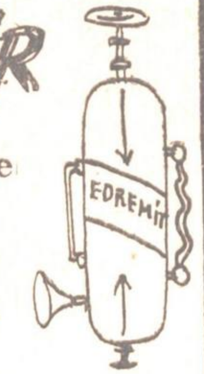

Yangın Söndürme ALETİ

Söndürmezse Siz onu söndürün

Umumî Deposu :

Tahtakalede Mustafa Söndür

Dr. Leupold Peyr Reklâm Tisografiyograsi

FALCI KADIN

Gözlerini suya dikerek mırıldandı.

18

Gün sonra öleceksin.

Ben bu söze kahkayla güldüm. Çünkü o gün doğum günümdü.

Sizde

Küsursuz yaşamak istiyorsanız; doğum gününüzü ölüm gününüze ayarlayın.

AYAR Saat Deposu

AVENEU MAJÖR CAM REKLÂM

Karnemi Kaybettim

Yenisini alacağımdan kırık notlarımın hükmü yoktur.

316 Ali Zayıf

00 ERKEKLERE

ERKEKSENİZ GİRİN

TAHİR BABA AJANSI

Teşekkür

Geçenlerde Rıza beylerde içtiğim portakal şurubuna teşekkür etmeyi unutmuştum. Şimdi teşekkür ederim.

Kâmil beyin küçük oğlu Oktay

görünen Köy Kılavuz İstemez..

Eğer

Siz köyü göremiyorsanız işte o zaman bana gelin beni sizi susuz götürürüm. Ahmet Yolkesen

LİNKA, TESPNZLDCF VE AHMET SESSİZ REKLÂM

Birden yanımızdan iki alevli ok geçti. Leyla (Oh korkuyorum) Şevket dedi. Kızıl derililer bize durmadan alevli oklarını gönderiyorlardı. Jon Vayne göçmen arabalarını tutuşturan Mohiganlara arkadaşı Şerif ve Hüsnü ile durmadan kurşun yağdırıyorlardı. Her yer yanıyor. Etfai müdürü sağdan sola koşuyordu. Fakat alevler bize tesir etmiyordu. Çünkü biz 34 No.lu locadaydık. Siz de sinemaya giderken Necla ile gidin. NECLA

TABABERİ MÜSRAFİYEYİ İCRA DAİRESİ REKLÂM

Bankadan Kardeşim HÜSNÜYE

4 BAHÇELİ EV ÇIKTI

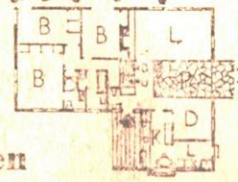

Evi Hüsnü aldı Bahçeleri de ben

Bahçelerin üçünü satarsam bana kaç bahçe kalır? Hesap Makineleri Bahçeli evi kuran Aziz.

HAZIRLAYAN : SÜAVİ SÜALP

SPECİAL REKLÂM KOKTEYL

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

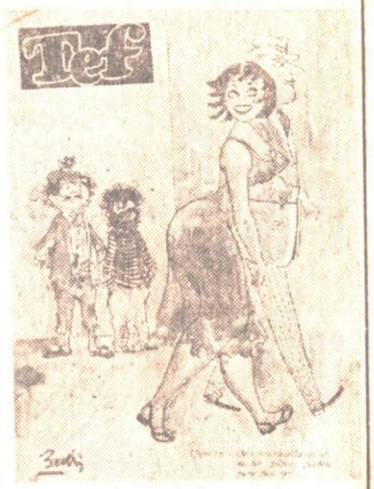

Kapak
BEDRİ KORAMAN
KLİŞELER:
KENAN KLİŞE FABRİKASI

MUHARRİRLER :

Çetin Altan	Kamertan
Orhan Boran	R. E. Koçu
C. C. Cem	Doğan Nadi
Adalet Cimcoz	Bülent Oran
Müfit Duru	Cemal Refik
Refik Erduran	Selâmi İ. Sedes
C. T. Enson	A. Kâmi Suveren
Burhan Felek	Mete Şar
R. N. Güntekin	Süavi Süalp

KARİKATÜRİSTLER :

Oğuz Aral	Osman Filiz
Firuz Aşkın	Yaşa Gazi
S. Balcıoğlu	B. Heper
Nehat Bali	Tayyip İşören
A. Bayraktar	G. Kabakçıoğlu
S. Bıçakçıoğlu	Erol Kandiyar
R. T. Burak	B. Koraman
Yalçın Çetin	Bayram Küçük
Şadi Dinççağ	Fikret Özelçi
Ferruh Doğan	Turhan Selçuk
Orhan Doğu	Nehar Tüblek
S. Emiroğlu	Y. Tüzecan
Orhan Enez	E. Yağcıgil
A. Erbulak	Suat Yalaz
M. Eremektar	Tonguç Yaşar
E. Nuri Erkoç	Ziya Zorlu
A. Ulvi Ersoy	

Abona şartları :
Seneliği : 24 Lira
Altı Aylığı : 12 Liradır.

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ
Ankara Caddesi 48
İSTANBUL
Fiyatı : 50 KURUŞ

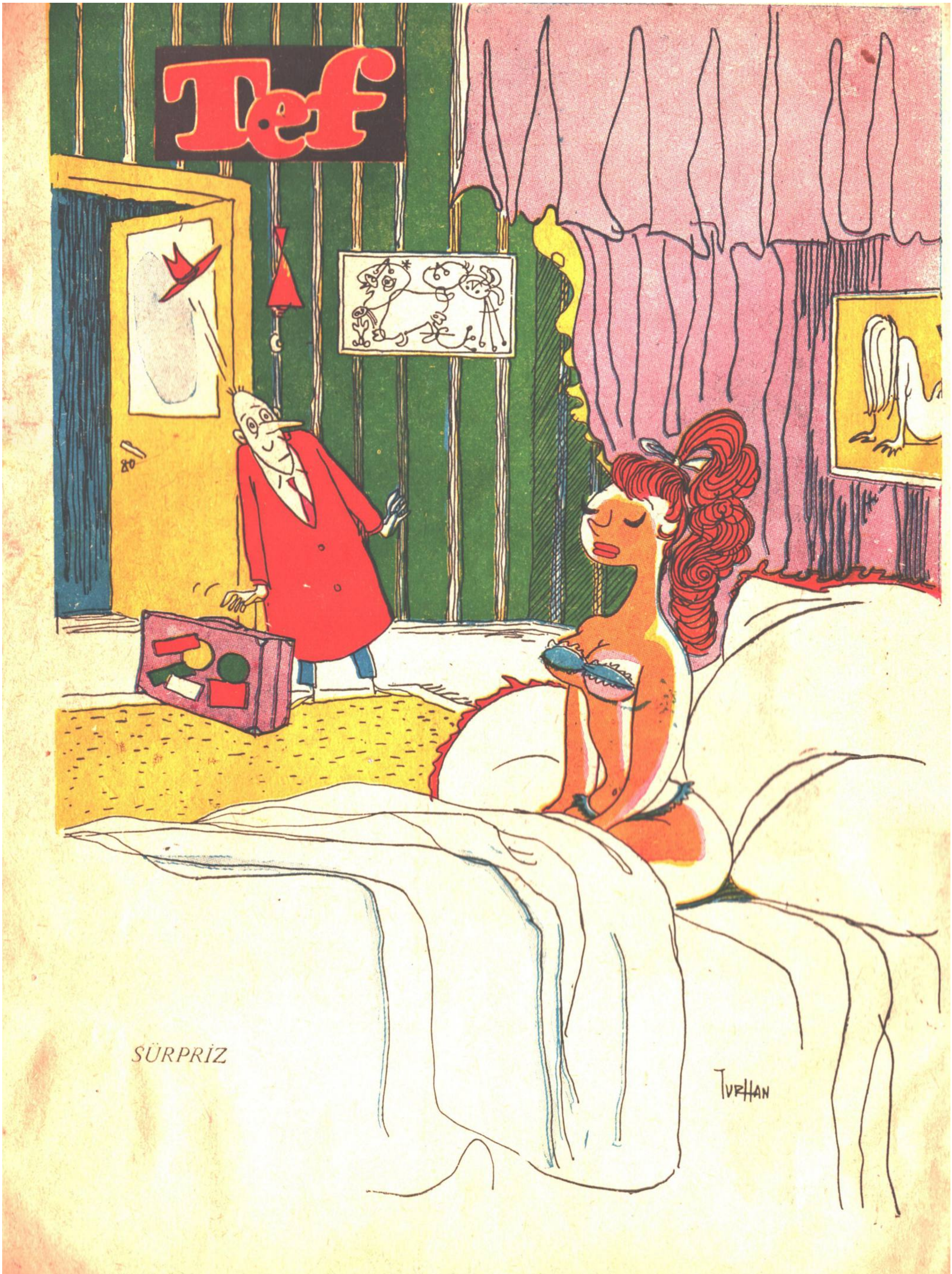

SÜRPRİZ

Tef

HAFTALIK SİYASÎ MİZAH GAZETESİ

Sahibi: ÇAGLAYAN YAYINEVİ adına : Ertem Eğilmez
Yazı işlerini fiilen idaré eden: .... MÜFİT DURU
Teknik Sekreter: .... FİRUZ AŞKIN
Karikatür Sekreteri: .... ALTAN ERBULAK
Basıldığı yer: .... ŞEHİR MATBAASI

CİLT : 2 ★ 7 MAYIS 1955 CUMARTESİ ★ SAYI : 40

Anlayış farkı

Hükümet tarafından getirilmeyen kanunlar görüşülürken gazeteci mebuslara birşeyler oluyor; «Hürriyet havarisi» rolünü oynayan bülbüllere dönüp âdeta şakıyorlar.

Hanım mebuslarımızın Zonguldak'tan seçileni, Edibe Sayar, bir kanun teklifi getirmiş: Tecavüz vakalarında mağdurların ismi yazılmasın, resimleri neşredilmesin, diyor.

Gazete sahipleriyle bu mesleğin işçisi olan mebuslardan tutun da sekreterlere kadar herkes açmış ağzını veryansın ediyor. Hem de şimdiye kadar konuşmaktan çekindikleri basın ve haberleşme hürriyetleri mevzuunda.

Üç yaşındaki erkek ve kız çocuktan tutun da evli kadınlara kadar büyük bir kitle, asayişin berkemal olmasına rağmen, tecavüze uğrayabilir. Bunu Çetin Altan'a tabanca taşımasını tavsiye eden Ankara Emniyet Müdürlüğünün yetkili kimselerinden biri de teyid ediyor. Tecavüzü yapacakları bulup tecrit etmeğe imkân olmadığı gibi, tecavüze uğrayanları da teşhire hakkımız olmamak gerek. Bu yoldaki neşriyatı men etmek basın hürriyetini - şayet varsa - tahditse men etmemek şahıs masuniyetini ortadan kaldırmak değil de nedir?

Ama bazı kimseler çıkmış, «Basın hürriyetini kısıcı kanunlar çıkarken sustuklarından gazeteci mebusları cemiyetimizden ihraç edelim» demişlerdir. İşte bu teklif boy göstermek için tam sırasıdır. Yapılacak ilk kongrede:

— Siz bizi atmak istediniz. Fakat, bakın biz basın hürriyetini nasıl müdafaa ettik, diyeceklerdir.

Öbür tarafta, 6334 sayılı kanuna kabul reyi verdikleri, Ceza Kanununun «Demokles'in kılıcı» haline gelen maddelerinin yürürlükte olduğu ve basın mahkemelerinin gizli görüldüğü halde...

Bütün bunlar basın hürriyetini rencide etmez de Edibe Hanım bir kısım vatandaşların haysiyetini ve istikballerini düşünerek yaptığı teklif, basının hürriyetlerini kaldırıverir.

Aslında kalkan hürriyetler değil de bu şahısların üzerlerindeki bir aday gösterilmeme korkusudur, bu yüzden birer arslan kesilmişlerdir.

Medenî cesaretin bu derecesine olsa olsa «pes» denilir.

Müfit DURU

HAFTANIN HATALARI

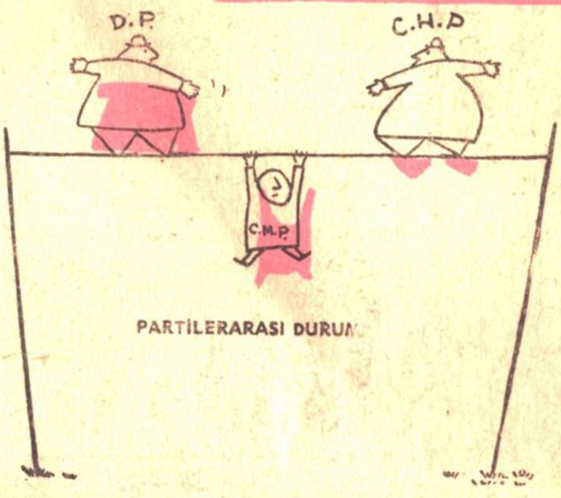

PARTİLERARASI DURUM

MİKROPLU SÜTLER MESELESİ

(Gazeteler)

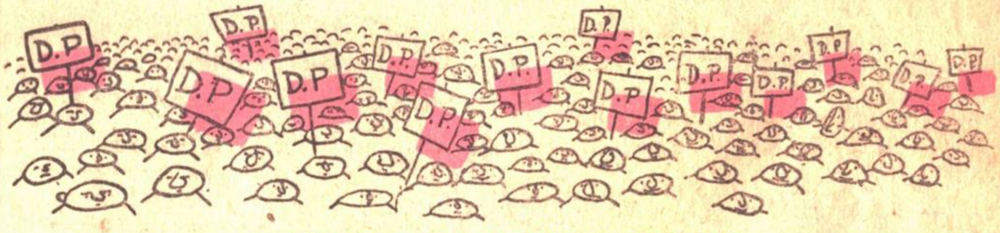

GÜLHANE'DE İŞ ALMAK İSTEYEN TAVSİYELİLER

Hürriyet)

BİR TALEBE ÖĞRETMENİNİ KIRIK NOT VERDİĞİ İÇİN VURDU

(Cumhuriyet)

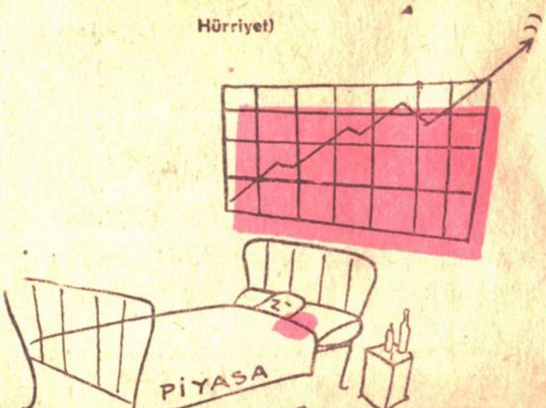

ALTIN VE DOLAR FIYATLARI ARTIYOR

(Gazeteler)

Büyük Başbakan Sayın Adnan Menderes

(Bu ibare bir ticari reklâmdan alınmıştır.)

Kral Faruk'a Mektup

Aziz dostum Faruk,

Biliyorum, biz kilise duvarlarındaki başlarının etrafını çember çevrili azizlerden değiliz. Dostluğa gelince, doğrusunu söylemek gerekirse aramızda öyle birşey de yok... Hattâ işin tuhafı henüz tanışmıyoruz bile...

Çünkü ben prensip itibariyle reisicumhur, mihracç, kral falan gibi kimselerle ahpablık etmeyi sevmem. Vaktiyle bir kere, Kuşbazlar Kralı Tütü Receple arkadaş olmaya kalkmış, bütün kafeslerimle en ballı ökselerimi çaldırmıştım. O gün bu gündür değil kral kraliçelere bile yüz vermiyorum.

Şimdi kendi kendine, madem öyle bana ne halt etmeğe «Aziz dostum» diye hitab ediyorsun diyeceksin.

Seni çok severim de ondan. Neden mi severim. Yıldızlarımızın bir oluşunda.

Talihlerimiz, mazimiz, şansımız, şöhretimiz aynıydı. Çok benziyorduk birbirimize... Sen Neriman'ı severdin, ben de... Sen memleketinden kovuldun, ben evimden... Sen havuzunda çıplak kadınlar yüzdürürdün, ben çıplak kadın resimlerinden yapılma kayıklar yüzdürüyorduk... Sen servetini Montekarlo'da rulette, ben Galata'da üç kağıtçılarda erittik... Sana bir fabrikada 5000 dolar aylıklı iş teklif ettiler, ben bir başkasında 5000 kuruşluk iş buldum... Birer film

teklifi aldık... Daha saymakla bitmez. Bunca benzerlikten sonra kendimi nasıl sen sanıp da «Ben Kral Faruğum» demediğime şaşıyorum.

İşte böyle kardeşim, günlük ceridelerde senin işsiz kalıp iş aradığını okuyunca beynimden vurulmuşa dönüp sana hemen iş teklif etmeyi vicdanî bir borç bildim. Bana bukadar yakın bir kimseyi kaderinin karanlık uçurumunda (!) yapayalnız bırakamazdım. Çünkü pek sayın Elektrik İdaresi, dalgınlığıma gelip ödeyemediğim makbuzu yüzünden beni de aynı karanlıkta bırakmak nezaketsizliğinde bulunmuş, bu yüzden, ışıksız kaldığım ilk gece, annemin, içinde beyin bulunmadığını iddia ettiği muhterem kafamı elbise dolabına çarpmıştım. Allahtan ki dolaba birşeyler olmadı da, taksidini veremediğim için onu geri almağa gelen dükkâncı sesini çıkaramadı. Senin kafacığının da aynı âkibete uğramasını istemediğimden hemen kaleme kâğıda sarılıp sana bu mektubu yazdım.

Şimdi bana, «Be herif sen de işsizsin» diyecek belki «Kelin merhemi olsa başına sürer» atasözünü yumurtlayacaksın. Evet, bunca aramalarıma rağmen kelime merhum bulamadım. Bulamadım ama durumu şapkayla (parası ödendi) pek âlâ idare ediyorum. İşsizliğe gelince, dolandırıcılığın suyu çıkmadı ya... İstatistiklerin dilince, yer yüzünde bir açıkgöze karşılık 1276 tane enayi bulunduğuna göre bu işte gül gibi geçinip gideriz.

Hem başka işler de aradığın kadar. Bizde, polisler trafikle uğraştıklarından hırsızlık pek gözde bir meslek haline geldi. Analar ninnilerinde «Paşa olup kılıç sallasın» yerine «İyi bir hırsız olup itibar kazansın» diye dua ediyorlar. Sanayide, ilimle falan değilse bile karaborsacılıkla hırsızlıkta o kadar ileri gittik ki sorma... Beni bile soydular yahu. Artık ötesini sen düşün.

Ama, ben gece işçiliğini sevmem, akşamlarımı kadınlarla geçiririm dersem o başka... Hırsızlıktan vazgeçiveririz. Fabrika temel atımlarında kurban eti toplasak gene doyarız. Hem sen o

kadar obur değilsin, icabında bir yıl kendi yağınla geçinecek kadar da şişmansın. Ben de açlığa alışığım.

Üstelik memleketimizde hayat pahalılığı da gitgide azalıyor. Ucuzluk o kadar arttı ki pek yakın bir gelecekte bedava yaşamaya başlayacak, belki de dış memleketlere bile ucuzluk ihraç edeceğiz. Onun için beni dinle, hiç durmadan kalk buraya gel, teklif ettiğim işi kabul et.

İki gözlerinden öperken bu fırsatı kaçırmamanı tekrar hatırlatırım.

Selâmlar.

Bülent ORAN

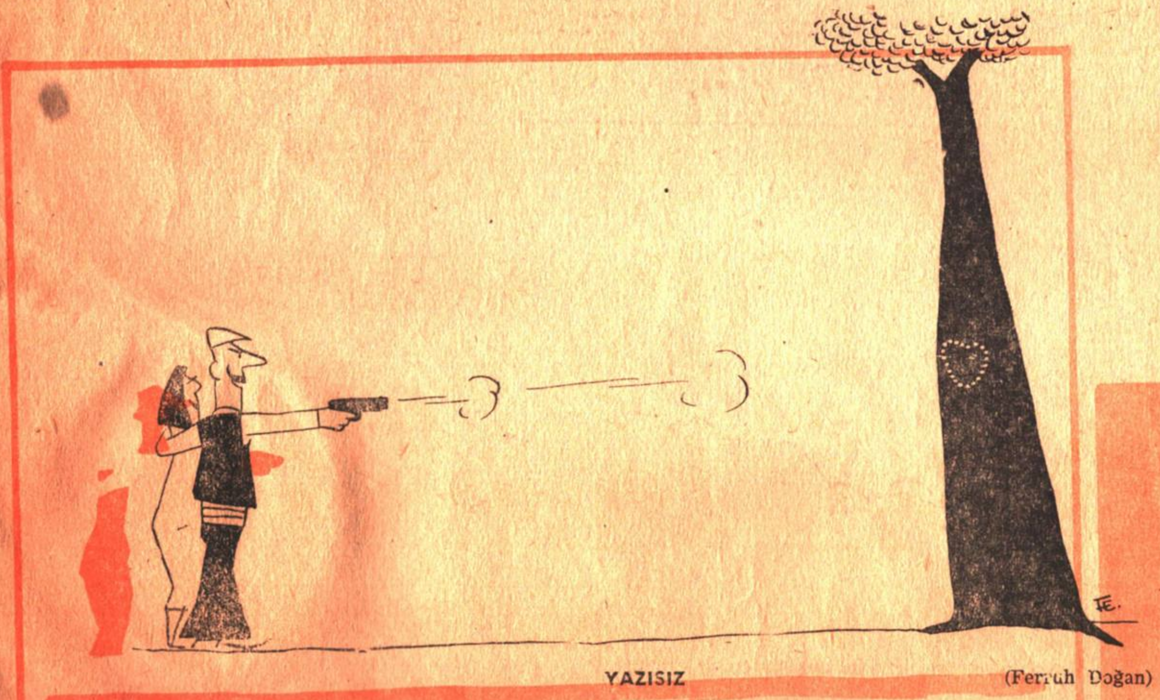

YAZISIZ (Ferruh Doğan)

Kaza

Arkadaşımız Nihat Bali, ayağı takılarak merdivenden düşmüş ve kaburgaları incinmiştir. Bu yüzden Küçük Vali'sini çizememiştir. Ona geçmiş olsun derken sizlerden de özür dileriz.

Not: Nihat Bali'nin ayağına takılan şeyin «Küçük Vali» olduğu söylenmektedir.

Izdırabın Gölgesinde

Yazan ve Çizen: ALTAN

Yerin Kulağı Var!

Tam tip

İhsan Şerif Özgen'i tanır mısınız... Orta boylu, tıknaz, karışıklı saçlı, maşallah tosun gibi bir milletvekilidir... Elâlemin sözlerine kulak vermeyin, oldukça da zekidir... Kaç yıl var ki Meclis'te idareci üyeliğe seçiliyor.

Geçen yıl bir oturumda Osman Bölükbaşı elini arka cebine atınca, tabanca çekecek diye üstüne atılmıştı... Ve Bölükbaşı sadece bir mendil çıkarmıştı...

İhsan Şerif için Füruzan Tekil de geçende:

— Ya onu Amerika'ya göndermeli, ya ismini Türkçeye tebdil etmeli, diyordu.

— Neden? dediler.

— Öyle ya, Şerif diye Amerika'daki mahallî emniyet âmirlerine denir... O da bizim Meclis'te aynı işi gördüğüne göre kendisine Şerif değil, jandarma demek lâzım...

★

ALLAH KORUSUN

Ankara'nın en mağrur, kibirli adamı, Başbakanlık Müsteşarı Ahmet Salih Korur Beydir. Eskiden Toprak İşleri Genel Müdürüyken bayağı nazik ve ince bir zattı... Şimdi önüne geleni tersleyen, kovan, asık suratlı bir adam oldu. Kendisini yakından tanıyanlar bu huy değişikliğini mevkiine değil, de şeker hastalığına veriyorlar.

Birkaç gün önce Sayın Mükerrem Sarol'un yanında:

— Tef de mecmua adı mı, hele Balkabağı rezalet... Ben böyle bir şeyi eve bile sokmam diyordu...

Ona göre dergi ismi İpekböceği falan olmalıymış. Biz istersek Çiçek te koyardık ama ne yazık ki gazeteyi müsteşarlar için değil, okuyucu için çıkarıyoruz.

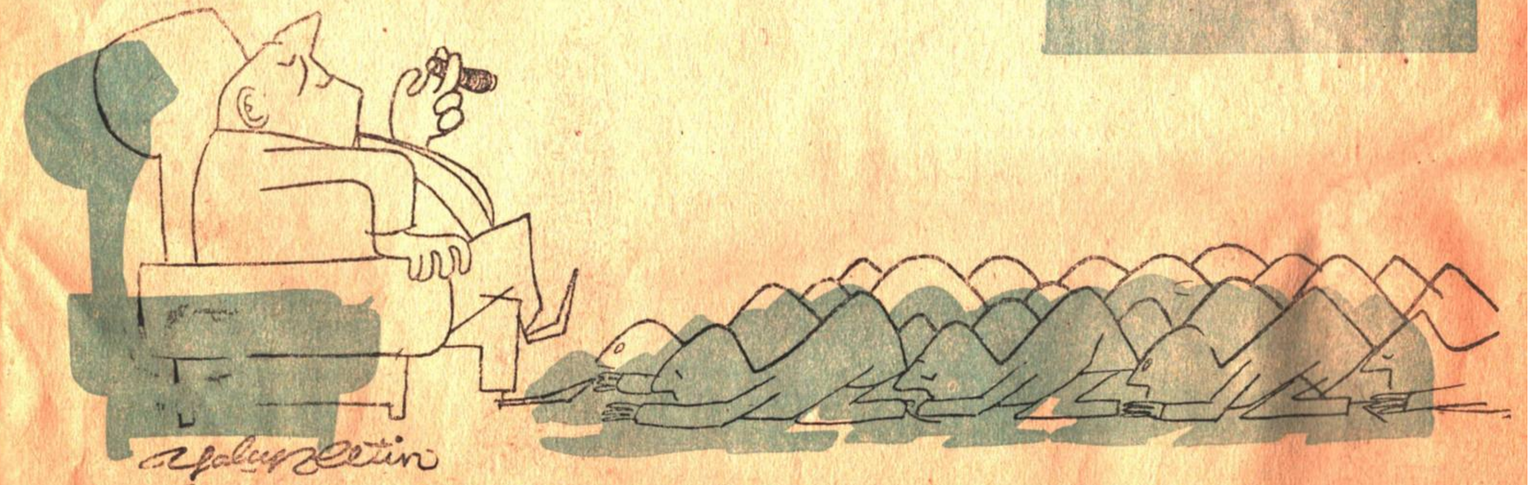

«— Küçük dağları ben yarattım!..» (Yalçın Çetin)

ANKARADAN

Büyük ıstırap

Ben bu memlekette sıkılıyorum, dedim... Neye baksam, ne konuşsam, ne yazsam bir sıkıntı çöküyor içime... Her şeyde bir sahtelik, bir zorlama, bir yalan görüyorum... Ne bir paradoks yapabilirsin, ne hukukî bir tez savunabilirsin, ne dilinin ucuna gelen bir nükteyi düşünmeden söyleyebilirsin... Şöyle alabildiğine rahat; saçmalama pahasına da olsa her istediğini haykırabilmek hürriyetini özlüyorum...

Karşımdaki baktı baktı:

— Bunlar züppelik, dedi... Meselâ ben pekâlâ rahatım... Sen artist tavırlar takınmaya özeniyorsun da ondan... Meyhaneye gidersin, şiir okursun, onunla bununla bununla münakaşa edersin... rahatını kendin kaçırıyorsun... Yat kalk işine bak... Lâklâkiyat cebine birşey getiriyor mu? Yoooo... Öyleyse ne diye tatlı canını üzersin...

Fikrî bir çilesi yoktu zavallının... Bütün dünyayı kendi küçücük âleminin içinde mütalâa ediyordu. İşleri iyiyse dünya iyiydi, kötüyse dünya kötüydü... Bunun ötesinde bir çırpınışı, bir didinmesi, rüzgâr gibi, bayrak gibi esip dalgalanan bir tarafı yoktu...

— Sen şiir sevmez misin?

— Yoooo...

— Hiç korkulu rüya görmez misin?

— Yoooo...

— Gözlerinin hiç yaşardığı olmaz mı?

— Yoooo...

Rahattı birader, rahat...

Senin söylediğin sıkıntı yeryüzünün her tarafında vardır, diyordu. Bir adam asarlarsa, bunu tartışmaya sebep yoktur. Bir adamı memleketten kovarlarsa bunu da tartışmaya sebep yoktur. Ne yapılırsa mutlaka doğru yapılırdı, mutlaka iyi yapılırdı... Ne hukukî bir görüş, ne hususî bir düşünüş, ne bir iktisad sistemi, ne bir doktrin... Dostumun, insan beynin kıvrımlarında tayfunlanan dâvalardan nasibi yoktu... Ammenin çarpık peşin hükümleriyle bu kanaatleri şahsî politikaları için istismar edenlerin sakat ve sahte yönlerini görmüyordu... Bu sezişe sahip olmayı o da birçok kimse gibi bir nevi suç zannediyordu. Kelimelerden korkuyordu... Aklına yatmıyan düşünceleri işitmekten korkuyordu...

Bir entellektüel ekşi yüzlü bir kimsedir. Herşeyi beğenmez. Ve herşeyi alabildiğine tartışır... Bu memlekette entellektüele bu hak tanınmıyor. Zaten ferdin köpek yavrusu kadar kıymeti yok bizim illerde...

Biletçi tramvayda hakaret eder... Doktor hastahanede hakaret eder... Polis karakolda hakaret eder.. Şoför hakaret eder, satıcı hakaret eder... Yirmi dört saatlik bir günün bütün endişelerini gözünüzün önüne getirin... Acaba aldatıldım mı, acaba yalan mı söylüyor, acaba kötü bir söz mü edecek? Bu hayat değil kötü bir işkence... Ondan sonra da bu durumu tenkid edersen karşına çıkıp:

— Bu ne biçim konuşma, bu memleketi beğenmiye mecbursun, diyorlar.

İnsan sevgisini, toprak sevgisini, vatan sevgisini, durumu beğenme olarak alıyorlar...

Ve ben de inat olsun diye ıstıraptan ciğerlerimi söke söke diyorum ki:

— İnsanı, toprağı, vatanı seven Türkiye'nin bu durumunu asla beğenemez...

Çetin ALTAN

«HALK İDARESİ»

(Suat Yalaz)

HIRLILAR ÂLEMİNDEN:

Yağlı kuyruk

Karşısında duranlardan biri çakmağını çakıp uzattı. O da belini kamburlaştırarak çakmağa uzanıp sigarayı yaktı, derin bir nefes çekip homurdandı:

— Gün geçtikçe dünya kötüleşiyor.

— Dünyanın nesinden şikâyetçisin?

— Ben mi? Hangi birini soruyorsun? Şu kavanoz dipli dünyada işini tıkırına koyamazsan, yaşadığın ömür burnundan gelir.

— Senin işler tıkırına girmiyor demek.

— Kolay şey mi? Arka meselesidir bu. İnsana mutlaka bir arka lâzım.

— Arka bulamıyorsun demek?

— Ne gezer? Bu işin erbabı olacaksın. Nabız yoklayacaksın, kavuk sallayacaksın, külâh giydireceksin, ağzından girip burnundan çıkacaksın. Bunları becerebilirsen bu dünyada sırtın yere gelmez. Uzun sözün kısası, geçim dünyasında herkes bir yol tutturup gidiyor.

— Senin yolun ne tarafa doğru gidiyor?

— Yolu bulamadım ki ne tarafa gittiğini bileyim. Kırk yılın başında bir yağlı kuyruk geçirdim ele, onu da sağlam tutamadım. Büyük bir bakkal dükkânında tezgâhtarlık ediyordum. Son zamanlarda ayağıma bir kısmet dolaştı. Bir müşteri peydah oldu. Sarışın, eli yüzü düzgün bir kızcağız. Aslında ben esmerden hoşlanırım ama, işin ucu paraya dayanınca mesele değişiyor. Bir kadının evlâtlığı imiş. Kocakarı çok zenginmiş. İki ev, üç dükkân, bankalarda paralar. Karı ölünce, bu malların hepsi evlâtlığına kalacakmış. Kızcağızla ahpablığı ilerlettik. Kendi kendime: «Aç gözünü, Şinasi. Sarıya bakma, paraya bak. Şu kızla evlenmenin bir yolunu bul da, bakkal çıraklığından bir kurtul, adam ol» dedim. Kız bu işe fit oldu ama, kocakarıyı yola getirmek lâzım. Kızı çok isteyenler oluyormuş, fakat kocakarı yüz vermiyormuş. Akıllı uslu, abdestli namazlı bir adam arıyormuş. «İç güveysi alırım, ölünceye kadar onlar bana bakarlar, ben öldükten sonra da her şeyim onlara kalır» diyormuş. Kocakarıyı kafeslemek için ne boyalara girdiğimi bilsen şaşarsın. Hafız kılığına mı girmedim? Camilere mi dadanmadım? Ramazanın başından beri kocakarı her gün cami cami dolaşıyor. Ben de peşine düştüm. Dükkândaki işi gücü bıraktım artık. Bugün kocakarının hangi camie gideceğini sabahleyin kız bana haber veriyor, ben ondan evvel camie gidip kapıya yakın bir yere oturuyorum. İşler yoluna girmeğe başladı. Kocakarının kuşu kondu bana. İki defa da eve iftara davet etti, sonra beraber teravih namazına gittik. Karı bana: «Oğlum, inşallah Kurban bayramı da geçsin de, nikâhınızı kıydıralım. Ondan sonra bizim işlerin idaresini sana bırakırım, kira, tamir, vergi işlerine sen bakarsın,» diyordu.

— Eeyyy... Sen tam yoluna koymuşsun işleri.

— Koyduk ama, sonu çıkmaza saptı.

— Ne oldu? Büyük hanımı gücendirdin mi yoksa?

— Ben birşey yapmadım, aramıza kara kediler girdi. Bu işleri gizli tutuyordum ama, bizim serserilerden birinin kulağına gitmiş. Bana sordu, inkâr ettim. Dün akşam gene kocakarıda iftara davetliydim. Sofraya oturduk, top atıldı, tam yemeğe başladığımız sırada kapı çalındı. Kız sofradan kalkıp açtı. Kapının önünde biri: «Şinasi, meyhanede arkadaşlar seni bekliyorlar. Söz vermişsin» diye bağırmağa başladı. Bunu duyunca beynime kurşun saplandı sandım. Kocakarının da lokması ağzında kaldı. «Yaa, demek sen bize müslümanlık gösterişi yapıyorsun, dışarıda meyhanelere gidip işret zıkkımlanıyorsun öyle mi? Kızımı aldıktan sonra da paralarımı, mallarımı meyhanelerde yiyeceksin ha? Çekil, gözüm görmesin seni» diyerek sepetledi beni. «Yalandır, iftiradır. Ben onları tanımıyorum» dedimse de, inandıramadım ki kocakarıyı.

— Yağlı kuyruğu fena kaçırmışsın.

— Fena da lâf mı? Mahvettiler beni. Sonradan işi öğrendim. Benim bu meseleyi haber alan serseri böyle bir dolap çevirmiş. Beni uzaklaştırıp kızı kendisi alacakmış sözde. Ben de oğlanı hakladım. İki kalçasına iki bıçak sapladım, hastahaneyi boyladı. Fakat kaç para eder? kendim hem yağlı kuyruğu kaçırdım, hem başımı belâya soktum.

Ce. Re.

EĞLENCELİK

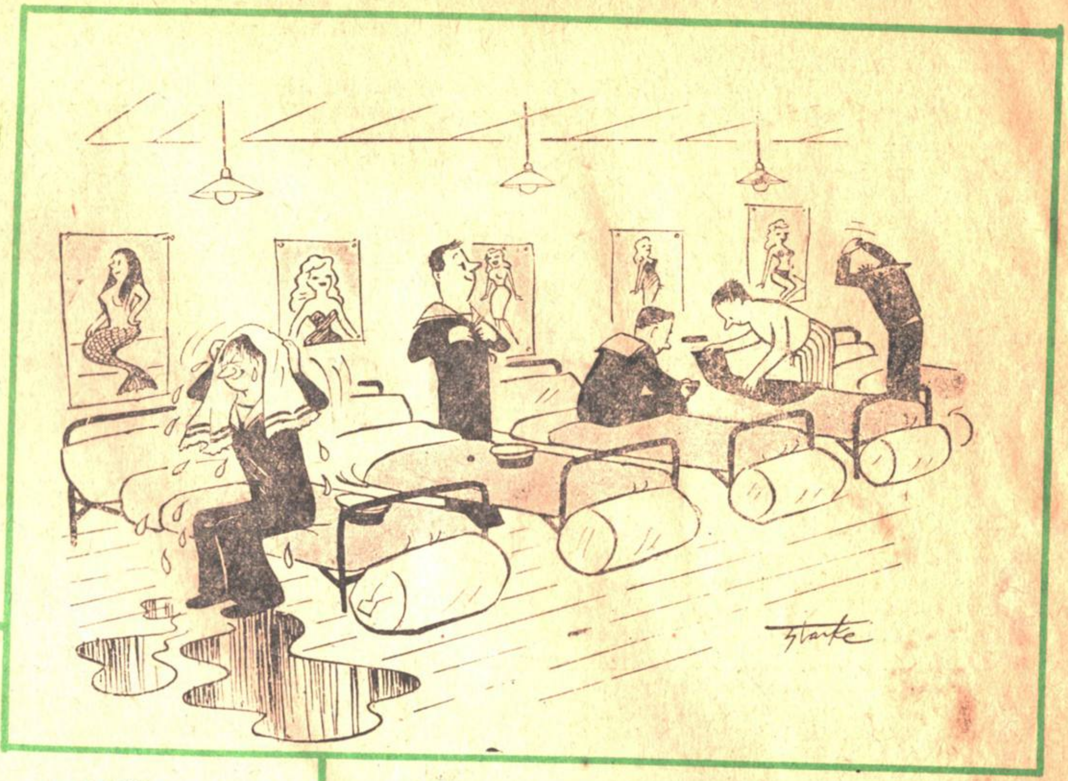

– SİZİ GÖRDÜĞÜME ÇOK ŞEVİNDİM MİSS!..

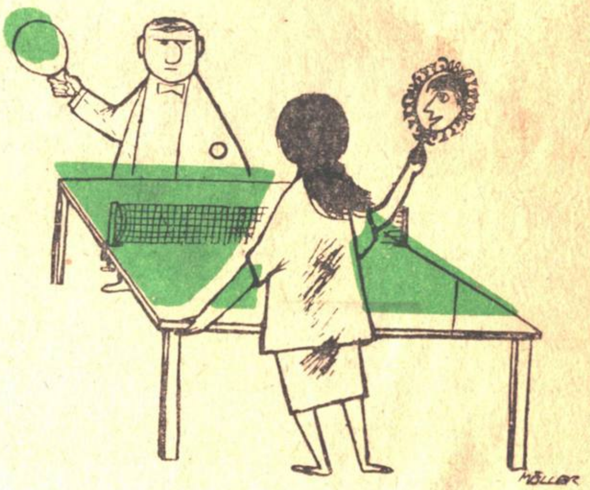

SÖZLÜK

Yazan: Albért Prévot

D

Dindar: Allaha inanan fakat inanmıyormuş gibi hareket eden kimse.

Diploma: Boş şişeler üzerindeki yaldızlı etiket.

Diplomat: Şartlara göre ateşi söndürmeğe veya parlatmağa çalışan kimse.

Disiplin: İnsanları küçültür fakat milletleri büyültür.

Doktor: Bir insanın öldükten sonra hastalık ve ölüm sebebini hatasız tesbit eden kimse.

Dul kalmak: İhanete uğramaktan daha kolay teselli olunabilen hal.

Düşünme: İnsanın ekseriya budalalık yapmasından başka şeye yaramaz.

E

Eczacı: Hastayı olduğu kadar varisleri de ümide düşüren adam.

Edebiyat: Suları bulanık büyük bir nehirdir ki, nadiren birkaç altın zerresi getirir.

Efsane: Resmen tasdik olununca tarih olan masallar.

Egoist: Sigarasını yakmak için ormana ateş veren kimse.

Eski: Hakikî bedbahtlık eski olmakta değil, hiçbir zaman yeni olmamış olmaktadır.

Evlenmek: İlki muhakeme hatasından, tekrarı hafıza noksanından ileri gelir.

Evlilik: Daima bir cins yemek rejimi. Dalgalar arasında yüzen narin bir sandal da denir.

F

Fazilet: Yalnız yaşlı erkeklerin ziyaretine giden yaşlı bir kadın.

Fiat: Eşyaların hakikî kıymetinin değil, bizim arzularımızın ölçüsü.

Fikir: Kadınlar gibidir; en güzelleri en tehlikeli olanlarıdır.

G

Gafçı: Bir boynuzlunun yanında boynuzdan bahseden kimse.

Gece: Gençlere gündüzün mükâfatı.

Gece yarısı: Yaşa göre aşk, uyku veya uykusuzluk sanatı.

Gençlik: Yalnız zevkle iktifa edilip saadetle alay edilen çağ.

Gösteriş: Herkesin öğrenmeğe muhtaç olmadan icra ettiği bir sanat.

Göz yaşı: Ekseriya mürailiğin gözden dökülen şeklidir.

Grev: İşçinin almak, hükûmetin vermemek için uğraştığı hak.

ŞERLOK HOLMESİN OĞLU

Ben polis romanlarını okumaya başladığımdan beri böyleyimdir. En ufak olaylar karşısında bile gizli bir polis hüviyeti takınır, zihnimi olağanüstü bir şekilde çalıştırırım.

Bundan üç dört ay evvel, bir dostuma yemeğe davetli idim. Dostum yalnız yaşayan bir insandı. Bu bile, ondan şüphe etmeme kâfi bir sebepti. Onun için kapısının ziline basmadan, saatime bakarak, vaktin yedi olduğunu tesbit ettim. Fakat onların karşısındaki saat yediyi iki dakika otuz saniye geçiyordu. O zaman en kuvvetli ihtimalin, yediyi, bir dakika, on beş saniye geçe olacağını düşündüm.

Zile bastım. Kapıyı ilk görünüşünde pek de müsbet bir tesir bırakmıyan Çinli uşağı açtı. Beni bomboş bir odaya aldı.

Odada yalnız kalınca, etrafıma şöyle bir göz gezdirdim. Şu kanapenin altına pekâlâ bir cesed sığardı. Şöminenin üstünde de, esrarlı ve sarkaçlı bir saat duruyordu.

Dostum içeri girdiğinde ben saatin kaç olduğuna bakmaktaydım. Hali gayet sâkince idi ama, yanıma yaklaşınca, ellerinin titremekte olduğunu sezmekte gecikmedim.

Sonra biraz viski içtik. Dostum, bardağın üzerinde parmak izlerini bırakmıştı. Bense bardağı öyle tutuyordum ki, iz bırakmama imkân yoktu.

Saat yedi buçukta masaya oturduk. Saatten emindim. Çünkü, tam sofraya otururken dostum saat yedi buçuk demişti ve saat de bir defa vurmuştu.

Yemekte dostumun çorba içmediğini farkettim. Ben de birkaç kaşık aldıktan sonra kendiminkini bıraktım. Böylelikle bir zehirlenme vakasını önlemiş olurdum.

Sonradan yediğimiz ızgara etinden de, gayet az aldım. Dostum fazla yemişti. Konuşmağa başladık. Bir müddet sonra dostum uyuklamağa başladı. Artık Çinli uşak hakkında yanılmadığımı anlıyordum.

Saat dokuzu vurduğunda dostum kendine geldi:

— O, dedi. Henüz saat dokuzmuş.

Ben kendisinden izin istiyerek ayrıldım.

Eve dönerken bindiğim taksinin numarasını iyice aklımda tuttum. Hattâ ona binmiş olduğumu ispat için de koltuğun marokenine işaret koydum.

Ertesi sabah gazeteler dostumun öldüğünü yazmıyorlardı. Cesedi bulamamış olacaklardı. Hemen telefona sarılıp karakolu buldum.

Hâlâ tımarhanedeyim.

Dördüncü ADAM

TRAFİK:

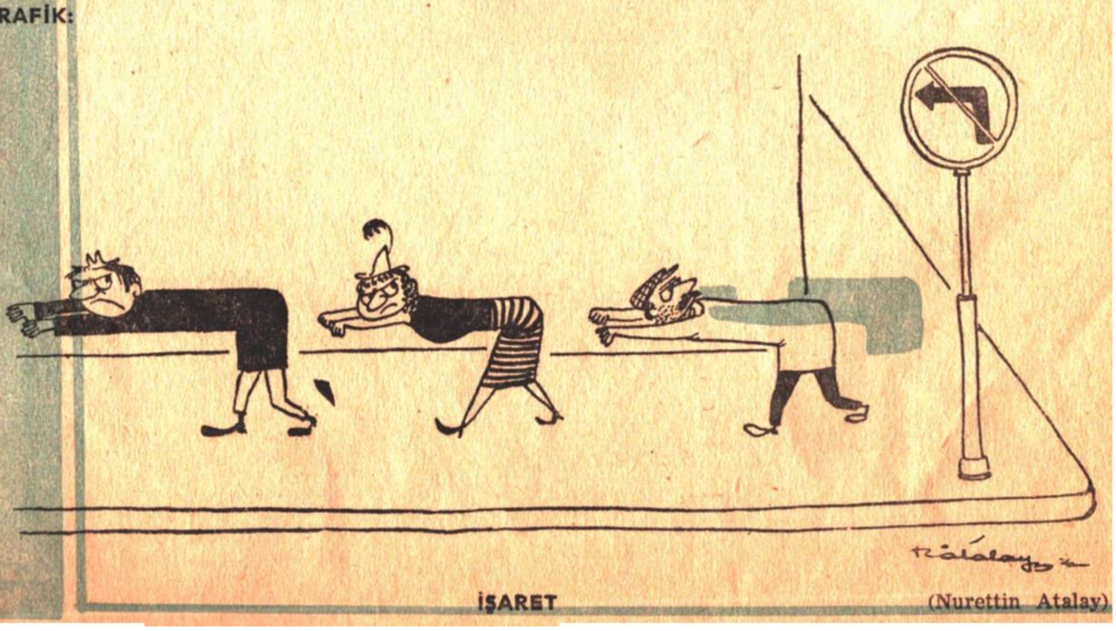

(Nurettin Atalay)

MALIN GÖZÜ

Napoli'nin nisbeten tenha caddelerinden biri de Via Roma'dır. Bir gün oradan geçiyordum. Önümde yirmi yaşlarında, harikulâde güzel bir kadın kalçalarını oynatarak yürüyordu. Kendimden adamakıllı geçmiştim.

— Ah Senora, dedim. Bir gülümseyişiniz için hayatımı verirdim.

Kaşları çatık geriye döndü:

— Eğer tokatı yemek istemiyorsanız, doğru yürüyünüz. Ben kocasına bağlı, evli bir kadınım ve yürüdü.

Ben süklüm püklüm olduğum yerde kalakalmıştım ki, dostum Lionello Santano'nun kalın sesiyle kendime gelebildim:

— Arnoldi, yavrum, diyordu. Sen daha çocuksun. Kadınların

fikri öyle çelinmez. Sana şöyle alıcı gözüyle bir bak. Herşeyden önce, sen halini tavrını düzeltmelisin.

— Öyleyse neymiş ustalığı? dedim. Bana da öğretsene.

— Bak yavrum, dedi. Bu iş pek lâfla olacak işlerden değil. Sana bir misal vererek göstermek isterdim. Ha... dur bakalım, işte beklenen fırsat geldi galiba... Şu sarışını görüyor musun? Şunu işte...

— Eeee... Ne olmuş ona?

— Şimdi hemen yaklaşıp öpeceğim.

— Efendim?

— Öpeceğim, dedim.

— Ya öptürmezse?..

— Zorla öperim. Buna çapkınlığın alfabesi denir.

Ve ilerledi. Biraz ilerdeki genç kadına yaklaştı. Kulağına eğilerek birşeyler söyledi. Sonra genç kadını belinden yakalayarak, şiddetle dudaklarından öptü. Öylece, kucaklaşmış vaziyette on, on beş adım kadar yürüdüler.

Hırsımdan çatlıyordum. İçin için beceriksizliğime kızıyordum ki, kadın girdikleri yerden; saçları darmadağınık; alı al, moru mor fırladı çıktı. Eyvah, dedim içimden. Bizim beynelmilel çapkın kadının başına bir iş getirdi ve koşarak kadına yaklaştım:

— Şey, efendim, dedim. Affedersiniz... Birşey mi oldu?

Kadın gülümsüyor gibiydi. Soluyarak:

— Hayır, dedi, birşey yok.

— Peki... O adam?

— O adam mı? Evet o adamı nihayet buldum. İki senedir birbirimizi kaybetmiştik. Kocamdır!..

BİLMECE

Bir subay bir gün kendisini kovalayan düşman birliklerinden kaçarak bir hana sığındı. Handa hancı, karısı ve kızı bulunuyorlardı. Subayı hemen tavan arasına sakladılar. Biraz sonra düşman askerleri hana geldiler. Bunlar subayı arayan askerlerdi. Başlarında bulunan yüzbaşı handakilere dönerek:

— Düşman subayını tavan arasından çıkarın, onun orada olduğunu biliyorum, dedi.

Hemen askerler gidip subayı yakaladılar. Düşman subayı bunu nasıl anlamıştı?

CEVAP

Tavan arasına saklanan subay sivilliğinde tavan arası ressamlarındandı. Düşman subayı bunu bildiği için onun tavan arasına saklanacağını keşfetti.

DÖRT KADIN ALANLAR ÇOĞALIYOR (Gazeteler) :

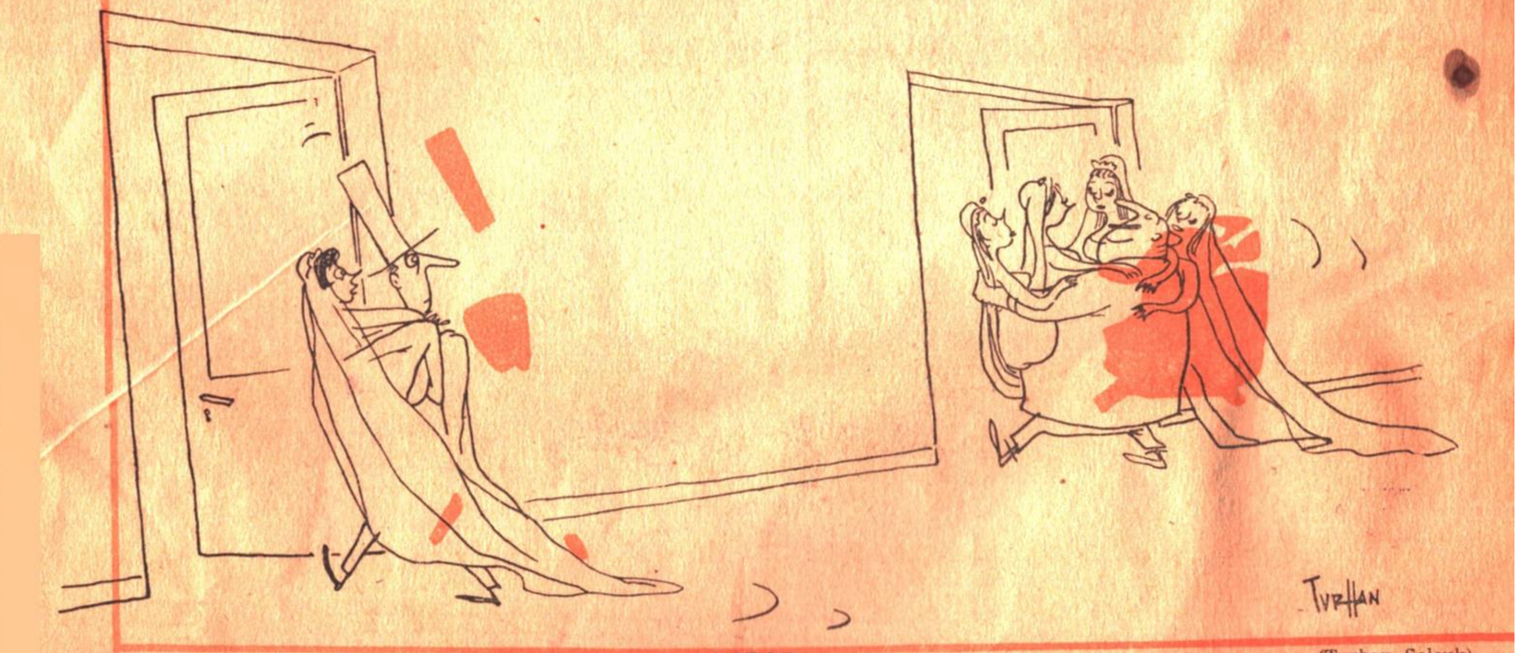

YAZISIZ

(Turhan Selçuk)